

GAZETA LWOWSKA.

z. Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Insercja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA

na GAZETĘ LWOWSKĄ z DZIENNIKIEM URZĘDOWYM i PRYWATNYM wynosi od 1. lipca do ostatniego września 1861.

dla miejscowych : : : : 4 zł. } waluty austr.
dla zamiejscowych z przesyłką pocztową : : : : 5 zł. }

Przesyłki (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Holandya. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya i Królestwo Polskie. — Grecya. — Turcya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

Dr. *Tobald Semilski*, mianowany wysokim dekretem c. k. ministryum sprawiedliwości *advokatem* w obrębie lwowskiego wyższego sądu krajowego z siedzibą urzędową w *Kołomyi*, złożył dnia dzisiejszego w tutejszym c. k. wyższym sądzie krajowym przepisaną przysięgę i wpisany został w listę obrońców w sprawach kar-nych, co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 3. czerwca 1861.

Sprawy krajowe.

(Mianowania.)

Wiedeń, 9. czerwca. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 7. czerwca r. b. mianować najłaskawiej fml. *Wilhelma hrabę Montenuovo* komenderującym generałem Siedmiogrodu.

— Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 28. maja r. b. mianować najłaskawiej radcę konsystoryalnego, prowizorycznego rektora seminaryum i profesora teologii pastoralnej przy grecko-katolickim dyceczalnym zakładzie naukowym w Przemyślu ks. *Antoniego Juzyczyńskiego*, grecko-katolickiego plebana w Krynicy a oraz muszyńskiego dziekana krajowego i dystryktowego nadzorcę szkół ludowych ks. *Wiktora Zegestowskiego*, i grecko-katolickiego plebana w Jarosławiu a oraz jarosławskiego dziekana krajowego i dystryktowego nadzorcę szkół ludowych ks. *Teodora Lewickiego* — honorowymi kanonikami przemyskiej grecko-katolickiej kapituły katedralnej.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 8. czerwca.)

Prezydujący — Dr. *Hein.* — Początek posiedzenia o godzinie 10tej. Na ławce ministryalnej panowie: *Schmerling*, bar. *Mecsery*, *Plener*, hr. *Degenfeld*, bar. *Pratobevera*, *Lasser*, hr. *Wickenburg* i kontradmirał *Wüllerstorff*.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu odczytano oznajmienie z prezydyum izby panów, że projekt ustawy względem dyet dla deputowanych został przyjęty i przedłożony do sankcyi Jego Ces. Mości.

Minister *Plener*: Ten projekt ustawy otrzymał już sankcyę cesarską. — Co do interpelacyi względem sprzedaży czeskich dóbr koronnych *Pardubie* i t. d., która to sprzedaż potrzebuje zdaniem interpelantów przyzwolenia rady państwa i kamery cesarskiej, a w obec terażniejszych stosunków wydaje się im niestosowną z powodów finansowych i ekonomiczno-politycznych, odpowiada minister, że sprzedaż rzeczonych domenów, mianowicie *Pardubicy*, nie potrzebuje podług rzeczywistych stosunków przyzwolenia kamery czeskiej. Zaczem zezwolił minister finansów na sprzedaż tych dóbr ze strony banku i mógłby w razie potrzeby odpowiedzieć za tę sprzedaż. Jeżeli zaś te dobra powróciły do państwa, natenczas nie będzie wydane w duchu konstytucyi żadne rozporządzenie bez wiedzy rady państwa, której mądrość i patriotyzm potrafi przestrzec jak najlepiej majątku państwa.

W odpowiedzi na dalszą interpelacyę oświadczył pan minister finansów, że deklaracya jego na jednym z ostatnich posiedzeń w sprawie dyet złożona została izbie imieniem całego ministryum.

Co do petycyi względem zniesienia i zmodyfikowania podatku od wina przyzeczł pan minister przedłożyć jeszcze w ciągu tej sesyi projekt rządowy.

Prezydent oznajmia dwie interpelacye wniesione do ministryum stanu. Pierwsza odnosi się do prześladowania i uwięzienia kilku osób w Dalmacyi, które przemawiały i działały za połączeniem tego Królestwa z Krocya i Sławonią.

Druga jest w sprawie wykonania pewnych rozporządzeń byłego ministryum nauk i wyznań z 8. sierpnia 1859; postawione jest pytanie, jakie kroki poczyniło ministryum stanu ku wykonaniu tego rozporządzenia?

Deputowany *Szymon Tarczanowski* z Galicyi i 23 kolegów jego przedłożyli następujący wniosek:

„W Królestwie Galicyi istnieje w wielu gminach ciężar gruntowy, który niszczyją członkowie gminy plebanom obudwu obrządków częścią w osypach wszelkiego rodzaju zboża, częścią w innych należnościach (zwanych *mesaliami* i *dziiesięcinami*). — Ponieważ wszystkie ciężary gruntowe są już po części zniesione a po części uregulowane, tedy raczy wysoka izba uchwalić, ażeby i ten ciężar gruntowy w miejscach, gdzie istnieje jeszcze, zniesiony został za stosownem wynagrodzeniem.“

Deputowany *Tarczanowski* uprasza, ażeby wniosek jego wzięty był pod obradę na najbliższem posiedzeniu.

Minister *Schmerling* składa na stole izby projekt ustawy gminnej.

Prasak proponuje drugie odczytanie regulaminu obrad.

Następuje specjalna debata nad pojedynczemi oddziałami projektu wydziałowego i izba przyjmuje 31 pierwszych paragrafów.

(Dokończenie nastąpi.)

(Wystawy w roku bieżącym. — Okólnik do izb handlowych w Czechach. — Wiadomości bieżące. — Losowanie obligacyi lombardo-weneckiej. — Doniesienia z Pogranicza.)

Z c. k. ministryum handlu i ekonomii politycznej nadeszły do niższo-austriackiej izby handlowej i przemysłowej programy zapowiadające cztery wystawy przemysłowe, na rok 1861: jako to:

a) powszechną wystawę płodów agronomii, przemysłowości, zakładania ogrodów i pięknych sztuk w *Metz*; otworzoną od 20. maja po 20. września 1861;

b) narodową wystawę przemysłowości w *Chalons-sur-Marne* (maj i czerwiec 1861);

c) narodową wystawę płodów agronomii, przemysłowości, zakładania ogrodów i pięknych sztuk w *Nantes* (od 1. lipca po 30. września 1861);

d) powszechną wystawę przemysłowych sztuk w *Bruxeli* (otworzenie dnia 1. sierpnia 1861).

— Jego Exc. Namiestnik Czech wydał następujący okólnik do izb handlowych w Czechach:

Ostatniemi czasy pojawia się w dziennikach czeskich wiele protestacyi i mnożą się agitacye przeciw izbom handlowo-przemysłowym, oparte widocznie na zupełnej nieznanomości tej instytucyi. Jest to tem bardziej ubolewania godne, że uwiedzeni tem niektórzy członkowie tych izb odmawiają płacić przypadającej na nich według repartyeyi należności na utrzymanie izby, i potrzeba ich do tego zmuszać środkami przymusowemi. Izby handlowe i przemysłowe nie są stowarzyszeniami prywatnemi, lecz instytucyami prawem ustanowionemi, jako organa złożone z ludzi fachowych i znawców, aby były wyrazem potrzeb i zyczeń stanu kupieckiego i przemysłowego i czyniły władzom administracyjnym wnioski i przedstawienia dążące do podniesienia handlu i przemysłu w kraju. A jako sama instytucya izb prawem jest ustanowiona, również i opłata kosztów na ich utrzymanie przepisana jest prawem, od której nie mają prawa

usuwać się członkowie obowiązani tę opłatę uiszczać; iż rozpisane co roku na pojedynczych członków i sprawdzane od władz administracyjnych należności te, uważane są jako podatki krajowe i tym samym sposobem egzekwowane być mają. Iż nie wiadomy mi jest powód wspomnianych agitacji, a ustawa izb równie jak wszelkie inne obowiązujące prawo, tylko w drodze ustawodawczej zmienione być może, jestem zatem gotów, gdyby rewizya ustawy tej okazała się potrzebną lub pożądaną, poczynić w właściwej drodze stosowne ku temu kroki. Wzywam przeto izby handlowe przedmiot ten wziąć pod dojrzałą rozważę, a następnie o skutku narad zaawizować mi i odpowiednie przedłożyć mi wnioski.

— Miejska władza w Klausenburgu z powodu częstego podkładania ognia ogłosiła prawo dożarze.

— Na odbytem dnia 1. czerwca 1861 w Wenecyi dziewięciomilionowemu przekazanych na austryacką część obligacji lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850, wyciągnięto seryę nr. 8 w kwocie kapitałowej 856 700 austryackich lire.

Splacenie kapitałów nastąpi za zgłoszeniem się według postanowień ministerjalnego dekretu z 30. listopada 1859 (Dz. ust. p. nr. 218) dnia 1. grudnia b. r. i zwykle będzie dopełniane w kasie Monte w Wenecyi, a co do obligacji pożyczki lombardo-weneckiej przekazanych na Amsterdam, Augsburg, Frankfurt nad Menem i Paryż, w tych samych miastach, lecz może nastąpić także wyjątkowo w c. k. kasie Monte w Wenecyi wtedy, gdy najdalej po d. 1. listopada 1861 będzie podana pisemna prośba o przekazanie wypłaty do Wenecyi.

— *Gazeta sagrafska* donosi: Dnia 25. z. m. padły z tureckiego wybrzeża Sawy dwa strzały na patrol kordonową w pobliżu Swiniaru w okręgu gradyskańskiego pułku granicznego, ale nie ranily nikogo. Z naszej strony nieodpowiedziano wcale na te strzały Arnautów. Podobnie strzelono także z wybrzeża bośniackiego na rolnika uprawiającego pole swoje po lewym brzegu Sawy.

Ameryka.

(Wypadki wojenne w Stanach.)

Z **Nowego Jorku** nadeszła poczta z 25. maja. Zmyślona była pogłoska jakowejś bitwy pod Alexandryą. Wojska federacyjne są w spokojnem posiadaniu wirgińskiego brzegu Potomac, od Washingtonu do Alexandryi. W forcie Monroe nie zaszło po 24. wieczór nic ważnego, oprócz że rekonesans posunięto aż do miasta Hampton i dalej.

Hiszpania.

(Nowiny dworu.)

Madryt, 4. czerwca. Dziś o godzinie w pół do 8. wieczorem Królowa powita szczęśliwie córkę. Księżę i księżna Montpensier udadzą się 20. b. m. do Santander, a następnie popłyną do Anglii.

Anglia.

(Komisyja naukowa. — Państwa amerykańskie nowo skonfederowane.)

Londyn, 6. czerwca. W izbie niższej sir G. C. Lewis (minister spraw wewnętrznych) oświadczył na zapytanie, że rząd z własnego popędu przedstawi Jej król. Mości potrzebę ustanowić królewską komisję, któraby zbadała, czy bogate źródła pomocnicze w zakładach naukowych w Eton, Winchester, Westminster, Harrow, Rugby i wszystkich innych, gdzie uczą łaciny i greczyzny, nie pozwolą nadać wykładowi obszerniejszej rozciągłości. Ponieważ przełożeni rzeczonych szkół są zupełnie gotowi udzielić królewskiej komisji wszelkiej potrzebnej pomocy, przeto zbytecznym jest bil pana Duff względem utworzenia komitetu.

— Do Clyde zawinął przed kilka dniami pierwszy okręt z przesyłką towarów z tak zwanych „Confederate States.“ Jest to okręt „Montezuma“ z Liwerpoolu. Przesyłka towarów datowana jest z Sawanny, 22. kwietnia roku pańskiego 1861 a w pierwszym roku niezawisłości zjednoczonych Stanów Ameryki.

(Czynności w parlamencie dnia 3. czerwca.)

W izbie niższej pan B. Cochrane oświadcza, że wkrótce wykaże istnienie pewnego towarzystwa pod imieniem: „Fundusz Garibaldeggo na zjednoczenie Włoch“, którego prezesem i członkami są niektórzy członkowie parlamentu i dodał, że zapyta ministra spraw zagranicznych, czy zgadza się z zasadami nieinterwencji istnienie towarzystwa, którego zamiarem jest zbierać wielkie sumy pieniężne i burzyć spokojność w krajach, z którymi Anglia stoi w najściślejszym przynierzu. Na zapytanie pana W. E. Forster względem postępowania amerykańskich okrętów korsarskich, lord J. Russell odpowiada: Rząd Jej Mości Królowej wziął całą sprawę pod rozważę, a zapytawszy prawników koronnych postanowił dać rozkaz, aby żadnemu okrętowi wojennemu lub korsarskiemu tej lub owej strony nie było wolno zawijać z łupami do portów wojennych lub handlowych zjednoczonego królestwa, kolonii lub krajów koronnych Jej król. Mości. Może izba pozwoli, abym dla większej zrozumiałości odczytał wyciąg z depeszy, przesłanych urzędowi indyjskiemu i gubernatorom kolonii: „Rząd Jej Mości Królowej pragnie, jak panu wiadomo, zachować najściślejszą neutralność w walce, którą Stany zjednoczone toczą z unią południową. Aby tego jak najdokładniej dokonać, postanawiamy, by zbrojnym a nawet korsarskim okrętom obu stron wzbraniać przystępu z zdobytymi łupami do portów wojennych, handlowych, zatok i wód zjednoczonego króle-

stwa lub którychkolwiek kolonii i zagranicznych posiadłości do Jej król. Mości należących.“ Rozkazy te odeszły w sobotę do kolonii, a dziś do Indyi. W przeszłym tygodniu korespondowaliśmy także z rządem francuskim względem tego przedmiotu. Przedstawiłem posłowi francuskiemu, jak rząd Jej król. Mości rzecz tę pojmuję, i zapytałem jak rząd francuski postąpić zamysła. Poseł uwiadomił mię, że rząd francuski będzie się trzymał praw obowiązujących we Francyi. Zasadzają się one na ustawie z roku 1681, a przepisano jest, że w czasie wojny w której Francya zachowuje się neutralnie, żadnemu korsarskiemu okrętowi nie wolno swoich łupów trzymać w portach wojennych lub handlowych Francyi, lub w francuskich posiadłościach dłużej nad 24 godzin. Okrętom tego rodzaju nie wolno swoich ładunków sprzedawać, a po upływie 24 godzin obowiązane są port opuścić. Francya więc będzie prawie tak samo postępować jak my. Sir J. Fergusson chciałby wiedzieć, czy to prawda, że komisya międzynarodowa w Konstantynopolu zgodziła się mianować Maronitę gubernatorem Libanu, i uczynić go niezawisłym od prowincjonalnego rządu Syrii i pyta, czy komisarz angielski dał na to swoje przyzwolenie. Lord John Russell odpowiada: „Reprezentanci głównych mocarstw odbyli w Konstantynopolu dwa posiedzenia, lecz sprawy bynajmniej nie załatwili w ten sposób, jak utrzymuje szanowny baron. Sprawa toczy się, lecz nie słyszeliśmy tego wcale, aby jaki wniosek przyjęto, a poseł Jej król. Mości nie jest wcale upoważniony przyzwalać, żeby na Libanie rządził gubernator Maronita.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Sprawa Miresa. — Wydalenie księgarza z Nissy.)

Paryż, 6. czerwca. Zgon hrabi Cavoura sprawił w Paryżu wielkie wrażenie. Tak przyjaciele jak i przeciwnicy hrabiego pytają z obawą, co się stanie teraz po zgonie męża, który dotąd sam zarządzał losami Włoch i może sam jeden tylko byłby potrafił rozwiązać sprawę włoską bez wojny europejskiej.

— *Monitor* ogłasza okólnik księcia Napoleona, który jako prezes komisji cesarskiej przeznaczonej dla powszechnej wystawy przemysłowej w Londynie, przemawia do patriotyzmu francuskich rolników, przemysłowców, kupców, artystów, i wzywa ich do udziału.

— *Pays* donosi w sprawie syryjskiej co następuje:

Zdaje się, że zgodzono się w zasadzie na to, aby Syryę uczynić wieckrólestwem.

Mniemano z początku, że Fuad Basza będzie na tę ważną mianowany posadę. Zdaje się jednak, że pobyt w Syrii zbyt stał mu się uciążliwym i że chce wkrótce powrócić już do Konstantynopola. Prawdopodobnem jest, że mianowany będzie Halim Basza Egiptu. Na Libanie stan rzeczy polepsza się. Zaopatrywani nieustannemi zapomogami mieszkańcy mają się tak dobrze, jak przed rzezią i rabunkami.

— W sądzie policyi poprawczej przyszła z kolei sprawa Miresa i Solara. Miresa przywieziono fiakrem. Solar nie stawił się przed kratkami.

Obrońca Miresa p. Mathieu wniósł o pozwolenie dla swego klienta przejrzeć wszystkie akta procesu i śledztwa. Prokurator oświadczył, że nie chce wcale ograniczać możliwości i środków obrony. Co do skargi Miresa, że trzy razy był potajemnie więziony, ubolewa prokuratora, że konieczność zmuszała chwycić się tego środka, aby dojść prawdy. Mires zabierał głos po dwakroć, uskarżał się i protestował.

Sąd odroczył sprawę na dwa tygodnie.

— Angelo Ghibandi, księgarz w Nissie, został wydalony z terytorium francuskiego za rozszerzanie pogłoski, że hrabstwo Nissa przejdzie wkrótce pod panowanie włoskie.

Holandya.

(Ułatwienia podróżującym.)

Haaga, 4. czerwca. Do gazety kolońskiej piszą z Haagi: Rządy pruski i holenderski ułożyły się poddanych swoich puszczać nawzajem bez wizy na paszportach. Ministrowie uwiadomili już o tem dyrekcye policyi, ponieważ rzeczony układ obowiązuje od jutra.

Szwajcarya.

(Rozruchy w Chauxdefonds)

Z **Berny** donoszą do gazety wiedeńskiej o rozruchach między robotnikami w Chauxdefonds dnia 31. maja. Rozpoczęły się uderzeniem na żydów, a skończyły zniszczeniem gmachu prefektury. Pewien rodowity Francuz imieniem Biehler chciał sprzedać żydowi zegarek, i żądał 40 franków; żyd dawał tylko 13 franków. Na to Francuz dał żydowi policzek. Żyd zawołał o pomoc, a Francuza arestowano. Po południu zaczęły się gromadzić tłumy robotników przed kawiarnią, która jest miejscem zwykłym zebrania żydów mieszkających w wielkiej liczbie w Chauxdefonds. Rozległy się okrzyki: Precz z żydami! precz z municypalnością! Na tem jednak obszło się aż do godziny 10tej wieczór. Dopiero gdy zupełna nastąpiła ciemność, tłum znacznie zwiększony pociągnął ku prefekturze, gdzie są więzienia, i zaczął się domagać, aby uwolniono Biehlera. Gdy odmówiono, wówczas przypuszczono szturm do budynku, a wysadziwszy drzwi i okna tłumy wdarły się do wnętrza, gdzie również wszystko zniszczono. Na alarm przybył oddział wojska zło-

zony z 50 ludzi pod dowództwem komendanta okręgowego na pomoc zandarmeryi. Powiodło im się wypędzić burzycieli z guachu. W przeciagu godziny spokój zupełny przywrócony. Aresztowano około dwudziestu osób, po większej części Francuzów, od niedawna dopiero zamieszkałych w Chauxdefonds. Wychodzący tam dziennik narodowy szwajcarski utrzymuje, że zajścia z żydem użyto jedynie za pozór, i przypisuje innym sprężynom cały ten rozruch, nadając mu daleko większe znaczenie. Z powyższego opisu nie podobnego się nie okazuje.

Włochy.

(Wiadomości bieżące. — Świętopietrze. — Doniesienia z Rzymu. — Moneta skonfiskowana)

Turyń. 6. czerwca. Żałoba powszechna. Sklepy wszystkie pozamykane. Władze wzywają ludność do wytrwałości. Gazeta urzędowa donosi, że Król odwiedził wczoraj wieczorem Cavoura. Ostatnie chwile zmarłego były spokojne.

Patrie zaprzecza pogłosce, co się rozchodziła w Turynie, jakoby Garibaldi wybierał się do Ameryki.

Pays mówiąc o śmierci hr. Cavoura przestrzega Włochów, że pierwszy warunek dalszego powodzenia jest umiarkowanie. Bez wątplenia zechce teraz rewolucya przebić tamy i prześcignąć zwykły tok wypadków. Wszyscy zaeni ludzie powinni dolożyć usiłowań, aby zapobiedz takiemu nieszczęściu, iż kaźden krok gwałtowny sprowadzi niechybnie upadek wolności włoskiej.

W Medyolanie rozlepiono plakaty z podpisem komitetu ruchu węgierskiego. *Pays* nazywa plakat ten szkaradnym i szalonym.

Państwo kościelne. *Pruska gazeta* pisze: Z urzędowego źródła donoszą, że Świętopietrze przyniosło już przeszło 3 miliony skudów.

Do gazety kolońskiej donoszą z Rzymu pod dniem 1. czerwca, że w największym szpitalu rzymskim Santo Spirito in Sassia, w należącym do niego domu podrzutków, w klinice i w muzeum anatomicznym, szukała policya składu broni, która tam miała być ukryta. Jednak nic nie znaleziono. Toż samo działo się w szpitalu San Giacomo, degli Incurabili, gdzie oddalono przeszło dwudziestu chirurgów.

Wydalono z Rzymu kilku burbońskich stronników, pomiędzy nimi hr. Christen, della Pierre, Condondon, ponieważ obecność ich budziła podejrzenie w stolicy św.

Francuzi skonfiskowali, jak wiadomo, przed niejakim czasem dwie skrzynie z monetą miedzianą na granicy neapolitańskiej. Przypadek ten wyjaśnia bliżej *Gazeta wiedeńska*. Gdy w przeszłym roku armia neapolitańska licząca 25.000 ludzi cofnęła się na rzymskie terytorium, biedni żołnierze nie mogli spieniężyć miedzianej monety, którą mieli przy sobie, bo ona w państwie kościelnym nie ma wartości. Następnie wiadomo, że Król Franciszek, gdy jeszcze bawił w Gaccie, kazał bić w Rzymie pieniądze miedziane, ażeby niemi płacić swą załogę. Przy upadku Gaety została niejaka część tych pieniędzy w Rzymie, a spekulanci zakupili ją z znacznym disagio dla przesłania do Neapolu. Otóż są to te same pieniądze, które w ogółowej kwocie 1000 skudów na granicy skonfiskowano, i okazuje się wyraźnie, że Król Franciszek nie ma z niemi żadnej styczności. Król Franciszek nie chce opłacać żadnej reakcyi, a gdyby nawet chciał, to nie miałby potrzebnych środków na zawołanie.

Niemce.

(Zamknięcie sesji tegorocznych w Berlinie. — Czynności reprezentantów związku niemieckiego.)

Berlin, 5. czerwca. Jego Mość Król zamknął dziś po południu o godzinie 4tej w białej sali królewskiego pałacu obie izby sejmu pruskiego po ukończeniu obrad tegorocznej sesji. Przyjęty trzykrotnym okrzykiem zgromadzenia odczytał Jego Mość Król stojąc mowę od tronu, znaną już z telegramu, a w końcu, gdy wychodził z sali, zęgnął go zgromadzenie znowu trzykrotnym okrzykiem.

Frankfurt, 6. czerwca. I na dzisiejszem posiedzeniu związkowych Austrija zastępywała Prusy. Odnośnie do swego dawnego oświadczenia przeciw anexyi sardyńskiej przedłożyła Austrija zaraz na początku posiedzenia protest Areyksjążat Modyni i Toskanii przeciw nowemu przeobrażeniu Włoch w królestwo. Holsztyn przystąpił do wniosków większości wydziału handlowo-politycznego względem zaprowadzenia kodexu handlowego, ale równie jak dawniej tak i teraz położył warunek, by kodex rzeczony wtedy dopiero zaprowadzić, gdy wszystkie państwa związku przystąpią. Dawniejszy wniosek w. księstwa Heskiego względem stosunku artylerji polowej postanowiono uważać jako załatwiony, a to w moc późniejszej uchwały wysokiego zgromadzenia z dnia 20. grudnia z. r. — Powtórny wybór wydziału wykonawczego padł na Austryę, Prusy, Bawaryę, Hanower i Württemberg.

Rosya i Królestwo Polskie.

(Doniesienia z Polski.)

Warszawa, 8. czerwca. *Gazeta warszawska* pisze: Czytamy w *Gazecie rządowej* z dnia wczorajszego: Królestwo Polskie, z powodu rozmaitych klęsk, jakie w ostatnich latach kraj ten dotknęły, nie było w możności dostarczyć całej obowiązkowej liczby rekrutów.

Powstały ztąd znaczny niedobór rekrutów, winien był być zapełniony przez dodatkowy coroczny pobór nad liczbę zwyczajnego kontyngensu.

Najjaśniejszy Pan, w nieograniczonej łasce Swej, w skutku najpoddanniejszego przedstawienia ś. p. księcia namiestnika Królestwa, decyzją Swą z dnia 14. (26) października r. z., najmiłościwiej zezwolił raczył na umorzenie takowego niedoboru, wynoszącego ogółem 61.436 rekrutów.

Skutkiem takowej łaski monarszej, wyświadczonej wszystkim klasom ludności Królestwa, liczba rekrutów kraju tutejszego, przez ciąg lat, w których rzeczony niedobór miał być pokrytym, umniejszona zostaje o 3327 ludzi rocznie.

— Z polecenia dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, z powodu zachodzących pod tym względem nieporządków, ostrzega się, że korespondenci tutejszo-krajowi pism czasowych za granicą wychodzących, za przesyłanie dziennikom wiadomości kłamliwych potwarzących o sprawach tutejszych, pociągani być mogą do odpowiedzialności według art. 363 i następnych, kodexu kar głównych i poprawczych.

Z polecenia p. o. dyrektora głównego prezydującego w komisji rządowej sprawiedliwości z powodu wydarzonych pod tym względem nieporządków ostrzega się, że urzędnicy rozgłaszający bez upoważnienia wiadomości o czynnościach rządowych, lub udzielający nieprawnie obcym osobom dowody lub pisma z akt sądowych albo administracyjnych, pociągani być mogą do odpowiedzialności według art. 426 i następnych kodexu kar głównych i poprawczych.

Grecya.

Pays donosi z Aten, że w Grecyi panuje wielkie wzburzenie umysłów.

Turcya.

(Wiadomości bieżące.)

Do dnia 28. maja pisze *Gazeta pruska* według listów z Konstantynopola wzbraniała się Porta uznać księcia chrześcijańskiego gubernatorem Libanu, zycząc sobie Halima Baszę, brata wicekróla Egiptu widzieć na tem stanowisku.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Wiedeń, 10. czerwca. *Gazeta wiedeńska* pisze: Udzielono nam następującej depeszy telegraficznej: **Rzym,** 8. czerwca. Ojciec Święty wyzdrowiał już zupełnie z przedwczorajszej lekkiej słabości i dziś udzielał znowu audyencyi.

Paryż, 9. czerwca. Na posiedzeniu ciała prawodawczego oświadczył Billault przy obradach nad budżetem ministerstwa spraw zagranicznych, że jak się spodziewa uwieńczy pomyślny skutek układy względem Syrii. Rząd zna swój obowiązek, wypełniał go dawniej i będzie też wypełniać na przyszłość.

Turyń, 9. czerwca. Ricasoli miał konferencyę z Królem; mówią, że przyjął zlecenie utworzyć nowy gabinet. Podług doniesienia *Perseveranzj* ma być przeznaczony Menabrea na ministeryum marynarki. *Diritto* oświadcza się przeciw gabinetowi Ricasolego. Kilku członków parlamentu urządza subskrypcyę narodową na pomnik dla Cavoura. — Genuński dziennik *Movimento* zaprzecza stanowczo wiadomości o zastąpieniu Garibaldeg.

Konstantynopol, 6. czerwca. Dziś była druga konferencya u Aali Baszy; zdaje się, że sprawa syryjska będzie pomyślnie załatwiona. Stan zdrowia Sułtana polepszył się.

(Na Paryż.) Aali Basza sprzeciwia się na konferencyi ustanowieniu krajowego księcia; H. Bulwer grozi zerwaniem układów. Rosya i Prusy proponują pośrednictwo.

Nowy Jork, 30. maja. Wojska unii idą na Harpers-Ferry i uderzą na Norfolk. Secesyoniści skoncentrowali się pod Richmond. Meksykanie gotują się wtargnąć do Texas. Orlean jest w blokadzie. Wojska unii zajęły Grafton w zachodniej Wirginii.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 11. czerwca. Na wczorajszy targ przypędzono tylko 33 sztuk wołów, mianowicie z Krzywczyc 3, z Rohatyna 20, a z Bóbrki 10 sztuk. Z tej liczby sprzedano na potrzeb miasta 31 sztuk, i płacono za woła, mogącego ważyć 325 \mathcal{E} mięsa i 50 \mathcal{E} łożu, 83zł. 50c.; sztuka zaś, którą szacowano na 380 \mathcal{E} mięsa i 70 \mathcal{E} łożu, kosztowała 115zł. w. a.

(Targ na bydło rzeźne w Wiedniu.)

Wiedeń, 8. czerwca. (Raport tygodniowy od 2go do 8go czerwca). Na targowicy bydła było wszystkiego 2920 sztuk, wagi od 510 do 600 \mathcal{E} na sztukę. Z tego sprzedano dla Wiednia 1852 sztuk. Cena przeciętna wynosiła 25 do 28 zł. na cetnar, a 130 zł. do 166 zł. w. a. na sztukę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 11. czerwca.

Hotel europejski: Drohojewski Wład., z Namrozia.
Hotel angielski: Krzysztofowicz Ant., z Trybuchowiec. — Sękowski Józef, z Wydrny. — Wolski Ludw., radca dworu, z Bessarabii.
Hotel krakowski: Glixeli Stanisław, z Gologóry.
Zajazd *Leszczyński*: Olechowski Jan, z Winiatyniec.
Do domu zajezdnego nr. 179 $\frac{1}{4}$: Papara Władysław, z Mehawy.
Do domu zajezdnego nr. 512 $\frac{1}{4}$: Waśkiewicz Teodor, z Bilki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 11. czerwca.

PP. Adam hr. Tarło, do Przemysła. — Zaleski Bolesław, do Gajów ni-
żnych. — Ryziewicz Ant., do Jawornika rusk. — Janicki Wład., do Stubna. —
Osmulski Władysław, do Władypoligóry. — Skrzyżowski Ignacy, do Skoryk. —
Kopiszewski Felix, do Kobelnicy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. czerwca 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. spro- wadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan po- wierzcha wilgot- nego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god zrana	326.64	+ 14.5	77.0	południowy sł	jasno
2. god. po poł.	326.31	+ 20.4	52.1	połudn.wsch. "	pochmurno
10. god. wiecz.	326.31	+ 15.0	67.4	południowy "	jasno

TEATR.

Dziś na scenie polskiej: „Szlachta czynszowa“, krotoczwila
w 1 akcie ze spiewami, i „Nie ma męża w domu“,
komedia w 2 aktach z francuskiego.

Kurs lwowski.

Dnia 11. czerwca

	gotówka		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	6	54	6	64
Dukat cesarski	6	56	6	66
Półimperyj zł. rosyjski	11	20	11	40
Rubel srebrny rosyjski	2	18	2	22
Talar pruski	2	8	2	11
Polski kurant i pięciolotówka	—	—	—	—
Galic. listy zastawne w. a. za 100 zł.	81	40	82	40
" " m. k. za 100 zł.	85	50	86	59
Akcyje gal. kol. żelaz Karola Ludwika	—	—	—	—
Galic. listy zastawne m. k. za 100 zł.	67	25	68	25
5% Pożyczka narodowa	79	40	80	40

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wexli.

Dnia 11. czerwca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 80.—. Metaliki po 5% za 100 zł.
68.15; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje in-
demnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —.
Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 779.—;
instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 178.40; niższo-austr. towarzy-
stwa eskomowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —. —
Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 139.50. Medyolan
za 100 zł. waluty austriack. —. Paryż za 100 fr. —.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.65, dukaty ces. pełnej wagi
—, korony —, półkorony —. Srebro 138.50.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8 czerwca.

1. Bieg publiczny.		2. Stan oblig. domestykaln.		3. Akcyje.		4. Listy zastawne.		5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		6. Losy.	
W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%	W austr. wal. po 5%
60.50	60.75	20. —	21. —	780. —	782. —	102. —	102.50	102. —	102.50	102. —	102.50
80.20	80.40	17. —	18. —	179.80	180. —	97. —	98. —	97.50	98. —	97.50	98. —
79.90	80. —	16. —	17. —	581. —	583. —	91. —	91.25	91.50	92. —	91.50	92. —
67.90	68. —	14. —	15. —	1956. —	1958. —	86.75	87. —	86.75	87. —	86.75	87. —
68.35	68.65	11. —	12. —	273.50	274.50	82. —	83. —	82. —	83. —	82. —	83. —
58.75	59. —	—	—	171. —	171.50	—	—	—	—	—	—
51.25	51.50	—	—	124.25	124.75	—	—	—	—	—	—
39. —	39.50	—	—	147. —	147. —	—	—	—	—	—	—
34. —	36. —	—	—	104. —	104.10	—	—	—	—	—	—
13.50	14. —	—	—	140. —	141. —	—	—	—	—	—	—
116. —	116. —	—	—	149. —	149.50	—	—	—	—	—	—
84.90	85.10	—	—	149.50	149.50	—	—	—	—	—	—
88.75	89. —	—	—	19. —	20. —	—	—	—	—	—	—
15.50	16. —	—	—	60. —	61. —	—	—	—	—	—	—
67. —	68. —	—	—	680. —	685. —	—	—	—	—	—	—
57. —	58. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
50.50	51. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
43. —	43.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
42. —	44. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
41. —	42.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
37. —	38. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
33. —	34. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
29. —	29.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
67. —	68. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
57. —	58. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
50.50	51. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
89.50	90.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
89.50	90. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
91.25	91.75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
88. —	88.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
87. —	88. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
87. —	87.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
97. —	99. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
88.50	89. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
70. —	71. —	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

KRONIKA.

(Powrót wychodźców z Ameryki.) Zaniósł się na brzydkie jak widać
w Ameryce; dziedzińska swobody przedtem, dziś popłochu, nawraca nam straco-
nych przed laty wychodźców. Ostatnim parowcem przybyło do Hamburga 361
plemieńców środkowej Europy z powrotem do Niemiec południowych, pragnąc
odsukać to, w czym ich nadzieja zawiodła. Narzekają na Amerykę; zarobek
ustal, przemysł zmartwiał, a nie chcąc zaciągać się do służby wojennej, woleli
o głodzie wracać do Europy.

(Zniszczenie w Mendoczie.) Najnowsze wiadomości z Valparaizo potwier-
dzają całkowicie podany opis okropnego zniszczenia sprawionego trzęsieniem
ziemi w Mendoczie. Całe miasto upadło ruiną. Ani jeden dom się nie ostał.
Tysiące ludu zasypały gruzy. Wiele z nich można by było jeszcze uratować,
gdyby było komu zająć się uprzątnieniem gruzów, lecz brakło rąk do tego.
Wiele ludu zasypanych pod sklepieniami do mów pomarło z głodu. Innych wy-
ciągnięto po niejakiem czasie żywych jeszcze, lecz z ciałem na pół objedzonem
od rozmaitego robactwa. Z ludności liczącej 12.000 mieszkańców zginęło co
już dzisiaj żadnej nie podpada wątpliwości 9000, a z dzieci ani jedno nie zo-
stało przy życiu. W całym Chili pozawiały się komitety, aby nieść wspar-
cie nieszczęśliwym, pozbawionym całego mienia, lecz przy wielkiej rozległości
kraju i nader uciążliwej a powolnej komunikacji, starania te nie wiele zdolają
przynieść ulgi.

Wykaz

dochodów na c. k. uprzyw. galicyjskiej żelaznej kolei „Karola Ludwika“
Przestrzeń obrotu 34 1/2 mil.

Miesiąc	Komunikacja osób		Transport towarów		Razem	
	Liczba podró- żnych	wal. aust. zł. c.	cełnary celne	wal. aust. zł. c.	wal. aust. zł. c.	wal. aust. zł. c.
Maj 1861	23.163	57 754 25	*365.231	170 184 14	227.938	39
Do tego od 1. stycznia do 30. kwietnia 1861	96.526	180.759 84	1.291.064	496.103 97	676.863	81

Razem . . . [119689 | 238.514 | 9 | 1.666.295 | 666.288 | 11 | 904.802 | 20
Przychód bruto w maju 1860 (z przestrzeni 28 mil) wynosił | 223.133 | 75
* Oprócz tego przewieziono 45.873 cełnarów wagi celnej rozmaitych
przesyłek zarządowych, bez obliczenia należności transportowej.
Wiedeń, 1. czerwca 1861.
C. k. uprzyw. galic. kolej żelazna „Karola Ludwika“.